

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1460. usque ad annum 1478

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118332

§. 159. Ejusdem Responsio de Pragmatica Sanctione

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66459](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66459)

Sæcul. XV. *sæculari justissimam subiret sui facinoris ultionem?* A.C. 1478. *Itaque opportunissimum foret, si quo modo pro ista re facile possit Concilium congregari, doletque Papa, quod non possit, Quoniam oporteret consulere Imperatorem, & alios Reges Christianos: deinde de tempore & loco discernere; congregare Prælatos & alios, qui de jure interesse debent; & hæc quidem tempore indigent.*

§. CLIX.

Pontificis responsio ad Sanctionem pragmaticam.

Cetera Legati postulata Pontifex diluere conatus, inquit, *Quod Rex velit pragmaticam repetere, non sine admiratione audiri potest. Agitur enim hic de honore & conscientia suæ Majestatis, quoniam si pragmatica justa est, quam ob rem revocavit eam, & abnegavit cum tanta solemnitate Majestas sua? si injusta, quo honore suo potest eam reassumere?* Additque, *quod velit Regia Majestas de Viris Ecclesiasticis judicare, hoc contra dispositionem juris divini & humani est. Ad id autem, quod Ludovicus XI. Gallos Romæ commorantes in Franciam revocare minatus fuerit, reposuit Papa, Quod regia sua Majestas velit eos a Curia Papæ revocare, quam seipse velit alienari a Romano Pontifice, quantum suam Celsitudinem deceat, ipse sit Judex, firmi-*

ter tamen credimus, quod si Serenitas sua ^{saecul. XV.}
 fuisset vel mediocriter informata de rerum ^{A C 1478.}
 veritate, nihil horum suis Oratoribus com-
 misisset, quin potius eis mandasset, ut indu-
 cerent Laurentium Medicum ad recognitio-
 nem erratorum, atque ad subeundam dignam
 ipsorum ultionem. Quin etiam praeten-
 dimus, quod etsi sententiae latae a Papa con-
 tra illum injustae forent, nihilominus tene-
 retur eas observare, humiliarique, offerens se
 satisfactorum. Hujus praetensae submis-
 sionis causa, quam allegat, prorsus sin-
 gularis est; erat autem haec: Hoc si fe-
 cerit Laurentius, (*) reliqua facile compo-
 nentur,

(*) Prorsus singularis est Continuatoris im-
 pudentia, qua, ut Pontifici invidiam crearet,
 quibusdam omisissis, aliis male consarcinatis ge-
 nuinum hujus epistolae sensum adulterare non
 erubuit. Nam post verba: etsi sententiae &c.
 haec leguntur: Quanto igitur amplius senten-
 tias observare debet, humiliarique offerens, se
 satisfactorum, quando constat eas esse justis-
 simas? Cor igitur illius induratum Regia sua
 Majestas emolire debet, ut dicat: Pater pec-
 cavi. Hoc si Laurentius fecerit, NB. si ju-
 stissima sententia damnatus humiliter delicti ve-
 niam petierit, & imponendam secundum Ca-
 nones poenitentiam contrito corde tulerit, re-
 liqua facile componentur. Ecce quomodo Pa-
 pa non loquatur de Hypothesi sententiae fors

Sæcul. XV. *mentur, perinde ac si prius innocentem li-*
A.C. 1478 *ceret castigare, ut postea veniæ locus*
dari queat.

§. CLX.

Legatus Franciæ de responso Ponti-
ficis parum contentus.

Orator, cui responsum hoc merito dis-
 plicuit, nomine Regis Domini sui
 summo Pontifici significabat, quod Con-
 cilium in Francia celebrandum, ac San-
 ctio pragmatica esset innovanda; simul-
 que Prælatos natione Gallos, qui Romæ
 morabantur, ad suas Dioeceses redire jus-
 sit. Pariter Gallorum exemplo Orato-
 res Veneti, Mediolanenses & Florentini
 suos Præsules Roma avocarunt, ut col-
 ligimus ex *Commonitorio*, ut vocant, Six-
 ti Papæ ad Fridericum Imperatorem, in
 quo totam rei seriem Pontifex Cæsari
 exponens, Venetos de ingrato erga se a-
 nimo inculcat, beneficia eis collata in
 memoriam revocat, ac de Regis Ludo-
 vici duritie exoptulat, ipsumque Impe-
 ratorem rogat, ut Regem datis literis ab
 ejusmodi ausibus absterret.

§. CLXI.

coram Deo injustæ, sed in thesi sententiæ JU-
STISSIMÆ. Hæccine est fidelitas in Scri-
ptore Catholico quæsitæ?